Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 30. mája 2024*

„Odvolanie – Nástroj predvstupovej pomoci – Granty – Vyšetrovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) – Správne sankcie – Vylúčenie z postupov verejného obstarávania a udeľovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Únie – Zverejnenie vylúčenia na internetovej stránke Európskej komisie – Primeranosť sankcií – Neuvedenie neexistencie konečného rozsudku alebo konečného správneho rozhodnutia“

Vo veci C-130/23 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 2. marca 2023,

Vialto Consulting Kft., so sídlom v Budapešti (Maďarsko), v zastúpení: S. Paliou a A. Skoulikis, dikigoroi,

odvolateľka,

ďalšia účastníčka konania:

Európska komisia, v zastúpení: T. Adamopoulos, F. Behre a R. Pethke, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory F. Biltgen, sudcovia J. Passer (spravodajca) a M. L. Arastey Sahún,

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: gréčtina.

Rozsudok

1 Svojím odvolaním spoločnosť Vialto Consulting Kft. (ďalej len „Vialto“) žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 21. decembra 2022, Vialto Consulting/Komisia (T-537/18, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2022:852), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu, ktorou požadovala na jednej strane zrušenie konečného rozhodnutia Európskej komisie z 29. júna 2018, ktorým ju Komisia vylúčila na obdobie dvoch rokov z postupov verejného obstarávania, postupov udeľovania grantov, postupov týkajúcich sa finančných nástrojov (pre účelové investičné nástroje a finančných sprostredkovateľov) a cenových postupov upravených nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1), ako aj postupov zadávania upravených nariadením Rady (EÚ) 2015/323 z 2. marca 2015 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na 11. Európsky rozvojový fond (Ú. v. EÚ L 58, 2015, s. 17), a nariadila zverejnenie tohto vylúčenia na jej internetovej stránke (ďalej len „sporné rozhodnutie“), a na druhej strane náhradu škody, ktorú údajne utrpela v dôsledku tohto rozhodnutia.

Právny rámec

2 Článok 105a nariadenia č. 966/2012, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2015/1929 z 28. októbra 2015 (Ú. v. EÚ L 286, 2015, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 966/2012“), nazvaný „Ochrana finančných záujmov Únie prostredníctvom odhaľovania rizík a ukladania administratívnych sankcií“, vo svojom odseku 1 stanovoval:

„S cieľom chrániť finančné záujmy Únie Komisia zriadi a prevádzkuje systém včasného odhaľovania rizík a vylúčenia.

Účelom tohto systému je uľahčiť:

…

b) vylúčenie hospodárskeho subjektu, ktorý sa nachádza v niektorej zo situácií vyžadujúcich vylúčenie a je uvedený v článku 106 ods. 1;

…“

3 Podľa článku 106 nariadenia č. 966/2012:

„1. Verejný obstarávateľ vylúči hospodársky subjekt z účasti na postupoch obstarávania upravených v tomto nariadení, ak:

…

e) hospodársky subjekt vykazuje závažné nedostatky pri dodržiavaní hlavných povinností v rámci plnenia zmluvy financovanej z rozpočtu, čo viedlo k jej predčasnému ukončeniu alebo uplatňovaniu náhrady škody alebo iným zmluvným sankciám alebo ak sa tieto nedostatky zistili po kontrolách, auditoch alebo vyšetrovaniach, ktoré viedol povoľujúci úradník, [Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF)] alebo Dvor audítorov;

…

2. Ak v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. c), d) a f) alebo v prípade uvedenom v odseku 1 písm. e) neexistuje konečný rozsudok či v relevantných prípadoch konečné správne rozhodnutie, verejný obstarávateľ vylúči hospodársky subjekt na základe predbežnej právnej kvalifikácie správania uvedeného v týchto bodoch, a to so zreteľom na preukázané skutočnosti alebo iné zistenia obsiahnuté v odporúčaní výboru uvedeného v článku 108.

…

Skutočnosťami a zisteniami uvedenými v prvom pododseku sú najmä:

a) skutočnosti preukázané v rámci auditov alebo vyšetrovaní vykonávaných Dvorom audítorov, úradom OLAF alebo vnútorným auditom, alebo akýchkoľvek iných overovaní, auditov alebo kontrol vykonaných v rámci zodpovednosti príslušného povoľujúceho úradníka;

…

3. Každé rozhodnutie verejného obstarávateľa prijaté podľa článkov 106 až 108 alebo v relevantných prípadoch akékoľvek odporúčanie výboru uvedeného v článku 108 sa prijme v súlade so zásadou proporcionality, berúc do úvahy najmä závažnosť danej situácie vrátane dosahu na finančné záujmy a dobré meno Únie, čas, ktorý uplynul od daného konania, dĺžku jeho trvania a jeho frekvenciu, úmysel alebo mieru nedbanlivosti, obmedzenú sumu, o ktorú ide v odseku 1 písm. b) tohto článku alebo akékoľvek iné poľahčujúce okolnosti, akými sú napríklad miera spolupráce hospodárskeho subjektu s relevantným príslušným orgánom a jeho príspevok k vyšetrovaniu, ako ho uzná verejný obstarávateľ, alebo zverejnenie situácie vyžadujúcej vylúčenie prostredníctvom vyhlásenia uvedeného v odseku 10 tohto článku.

…

16. Ak je to nevyhnutné na posilnenie odrádzajúceho účinku vylúčenia a/alebo peňažnej sankcie, Komisia v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. c), d), e) a f) tohto článku a s výhradou rozhodnutia verejného obstarávateľa na svojej internetovej stránke zverejní tieto informácie súvisiace s vylúčením a v relevantných prípadoch i peňažnou sankciou:

a) názov dotknutého hospodárskeho subjektu;

b) situáciu vyžadujúcu vylúčenie, odvolaním sa na odsek 1 tohto článku;

c) dĺžku trvania vylúčenia alebo výšku peňažnej sankcie.

Ak sa rozhodnutie o vylúčení a/alebo peňažnej sankcii prijalo na základe predbežnej kvalifikácie, ako sa uvádza v odseku 2 tohto článku, v zverejnených informáciách sa uvedie, že neexistuje konečný rozsudok ani prípadné konečné správne rozhodnutie. V týchto prípadoch sa bezodkladne zverejnia informácie o každom odvolaní, stave odvolania a jeho výsledku, ako aj každé revidované rozhodnutie verejného obstarávateľa. Ak bola uložená peňažná sankcia, v zverejnených informáciách sa tiež uvedie, či sa táto sankcia už zaplatila.

…

17. Informácie uvedené v odseku 16 tohto článku sa nezverejnia, ak nastane ktorákoľvek z týchto okolností:

…

b) ak by zverejnenie spôsobilo dotknutému hospodárskemu subjektu neprimeranú škodu alebo ak by bolo inak neprimerané, a to na základe primeranosti kritérií [kritérií primeranosti – *neoficiálny preklad*] stanovených v odseku 3 tohto článku a na výšku peňažnej sankcie;

…“

4 Odôvodnenie 21 nariadenia 2015/1929 stanovovalo:

„Je dôležité mať možnosť posilniť odrádzajúci účinok dosiahnutý vylúčením a peňažnou sankciou. V tejto súvislosti by odrádzajúci účinok mala posilniť možnosť zverejniť informácie o vylúčení a/alebo peňažnej sankcii, a to pri plnom dodržaní požiadaviek na ochranu údajov, ktoré sa uvádzajú v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 [z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102] a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES [z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355]. To by malo prispieť k zabezpečeniu toho, aby sa predmetné správanie neopakovalo. Z dôvodov právnej istoty a v súlade so zásadou proporcionality by sa mali vymedziť situácie, v ktorých by sa zverejnenie nemalo uskutočniť. Verejný obstarávateľ by mal vo svojom posúdení náležite zohľadniť všetky odporúčania výboru. V prípade fyzických osôb by sa osobné údaje mali zverejňovať len vo výnimočných prípadoch odôvodnených závažnosťou konania alebo jeho vplyvom na finančné záujmy Únie.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

5 Okolnosti predchádzajúce sporu Všeobecný súd opísal v bodoch 2 až 22 napadnutého rozsudku a na účely tohto konania ich možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

6 Odvolateľka je spoločnosť založená podľa maďarského práva, ktorá poskytuje poradenské služby podnikom a subjektom patriacim do súkromného a verejného sektora.

7 Podľa článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 1085/2006 zo 17. júla 2006, ktorým sa ustanovuje nástroj predvstupovej pomoci (IPA) (Ú. v. EÚ L 210, 2006, s. 82), Európska únia poskytuje pomoc krajinám uvedeným v prílohách I a II k tomuto nariadeniu, medzi ktoré patrí Turecká republika, pri postupnom zosúladení noriem a politík s normami a politikami Európskej únie vrátane *acquis* Únie, ak je to potrebné, na účely ich pristúpenia. Článok 10 nariadenia Komisie (ES) č. 718/2007 z 12. júna 2007, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 1085/2006 (Ú. v. EÚ L 170, 2007, s. 1), v rámci všeobecných pravidiel pre vykonávanie pomoci stanovuje, že Komisia prenesie riadenie niektorých akcií na prijímajúcu krajinu, ale ponechá si celkovú konečnú zodpovednosť za plnenie všeobecného rozpočtu. Decentralizované riadenie sa týka aspoň riadenia verejných súťaží, uzatvárania zmlúv a platieb.

8 Komisia uzavrela s Tureckou republikou rámcovú dohodu, v ktorej sa všeobecne stanovujú pravidlá spolupráce týkajúce sa pomoci v rámci IPA, ako aj dohoda o financovaní. Určenou vykonávacou štruktúrou v zmysle článku 21 nariadenia č. 718/2007 bola Central Finance and Contracts Unit (CFCU). Jedným z projektov financovaných v rámci tejto dohody bol projekt TR2010/0311.01 „Digitization of Land Parcel Identification System“ (digitalizácia systému identifikácie poľnohospodárskych pozemkov). Tento posledný uvedený projekt bol financovaný vo výške približne 37 miliónov eur a pozostával z troch častí. Tretia časť bola vykonaná v rámci zákazky na služby zadanej 19. septembra 2014 medzi CFCU a konzorciom zloženým z piatich účastníkov vrátane odvolateľky a koordinovanej spoločnosťou Agrotec SpA, prostredníctvom zmluvy o poskytovaní služieb s referenčným číslom TR2010/0311.01 – 02/001.

9 Po začatí vyšetrovania z dôvodu podozrenia z korupcie alebo podvodu v rámci tohto projektu na základe článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 2013, s. 1), sa OLAF rozhodol vykonať kontroly v priestoroch odvolateľky.

10 Počas kontroly vykonanej od 12. do 14. apríla 2016 sa zistilo, že odvolateľka odmietla poskytnúť OLAF-u určité informácie.

11 Po tom, ako OLAF ukončil vyšetrovanie, CFCU informovala spoločnosť Agrotec o tejto skutočnosti, ako aj o závere tohto úradu, podľa ktorého odvolateľka porušila článok 25 všeobecných podmienok zmluvy o poskytovaní služieb uvedenej v bode 8 tohto rozsudku. CFCU tiež informovala Agrotec o svojom rozhodnutí vylúčiť odvolateľku z tejto zmluvy vo všetkých jej aspektoch a pokračovať v plnení uvedenej zmluvy. CFCU v dôsledku toho požiadala Agrotec, aby okamžite ukončila k 11. novembru 2016 činnosť odvolateľky a aby vykonala nevyhnutné kroky na jej vylúčenie z konzorcia, a to vypracovaním dodatku k tej istej zmluve.

12 Sporným rozhodnutím oznámeným odvolateľke 4. júla 2018 Komisia rozhodla o jej vylúčení na obdobie dvoch rokov z postupov verejného obstarávania, udeľovania grantov a finančných nástrojov financovaných zo všeobecného rozpočtu Únie a 11. Európskeho rozvojového fondu podľa nariadenia 2015/323, ako aj o jej zápise na obdobie dvoch rokov do systému včasného odhaľovania a vylúčenia (EDES), zriadeného článkom 108 ods. 1 nariadenia č. 966/2012.

13 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že podľa odôvodnenia 77 sporného rozhodnutia bolo vylúčenie odôvodnené vzhľadom na závažnosť situácie vyplývajúcej zo skutočnosti, že Vialto zabránila OLAF-u viesť jeho vyšetrovanie a overiť, či boli obvinenia z podvodu a/alebo korupcie podložené, a dôkaz o tom, že Vialto porušila jednu z jej hlavných povinností pri plnení zmluvy v zmysle článku 106 ods. 3 nariadenia č. 966/2012, keďže vo svojich pripomienkach orgánu uvedenému v článku 108 nariadenia č. 966/2012 výslovne uznala, že odmietla poskytnúť OLAF-u prístup k požadovaným údajom.

14 Okrem toho Komisia rozhodla o zverejnení sankcie vylúčenia na svojej internetovej stránke podľa článku 106 ods. 16 nariadenia č. 966/2012. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že podľa odôvodnenia 80 sporného rozhodnutia bolo opatrenie zverejnenia odôvodnené skutočnosťou, že Vialto zabránila OLAF-u viesť jeho vyšetrovanie a že toto závažné porušenie základných zmluvných povinností neumožnilo ochranu finančných záujmov Únie.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

15 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 13. septembra 2018 podala Vialto žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia, ako aj o náhradu jej majetkovej a nemajetkovej škody. Vialto na podporu tejto žaloby uviedla päť žalobných dôvodov.

16 Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení povinnosti odôvodnenia zo strany Komisie. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 1996, s. 2; Mim. vyd. 09/001, s. 303). Tretí žalobný dôvod bol založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných. Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery. Nakoniec piaty žalobný dôvod bol založený na porušení zásady proporcionality.

17 Všeobecný súd všetky tieto žalobné dôvody zamietol ako nedôvodné. V dôsledku toho tiež zamietol návrhy spoločnosti Vialto na náhradu škody, pretože sa zakladali na tých istých protiprávnostiach, aké boli uvedené na podporu návrhov na zrušenie, ktoré zamietol.

18 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom teda zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

19 Svojím odvolaním Vialto navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok a

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

20 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie v celom jeho rozsahu ako zjavne nedôvodné a

– uložil spoločnosti Vialto povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

21 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tri odvolacie dôvody, z ktorých prvé dva sú založené na nesprávnom právnom posúdení a skreslení skutkových okolností v analýze Všeobecného súdu, ktorá sa týka existencie porušenia zásady proporcionality, a tretí na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o zamietnutie návrhov na náhradu škody.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

22 Svojím prvým odvolacím dôvodom Vialto vytýka Všeobecnému súdu, že sa v bodoch 160, 164, 175, 177 a 182 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že opatrenie zverejnenia vylúčenia z financovania Úniou na internetovej stránke Komisie bolo primerané na dosiahnutie cieľa ochrany finančných záujmov Únie.

23 Vialto na jednej strane tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že toto opatrenie je v súlade so zásadou proporcionality napriek chýbajúcemu osobitnému a odlišnému odôvodneniu vo vzťahu k odôvodneniu, ktoré je podkladom sankcie vylúčenia, teda závažnosť spáchaného porušenia. Hoci Všeobecný súd pripustil, že opatrenie zverejnenia musí byť predmetom analýzy primeranosti, ktorá je nezávislá od analýzy vykonanej na účely sankcie vylúčenia, neposúdil skutočnosť, že odôvodnenie Komisie, ktoré je pripojené k rozhodnutiu týkajúcemu sa opatrenia zverejnenia vylúčenia, sa nelíšilo od odôvodnenia týkajúceho sa sankcie vylúčenia a že nebolo osobitné.

24 Okrem toho Vialto spochybňuje primeranosť opatrenia zverejnenia na dosiahnutie cieľa ochrany finančných záujmov Únie. Takéto zverejnenie na internetovej stránke Komisie by nijako neprospelo finančným záujmom Únie, ale malo by len funkciu odradiť tretie osoby, ktoré uzatvárajú zmluvy s Komisiou, od prípadného porušenia pravidiel.

25 Vialto napokon spochybňuje odôvodnenie napadnutého rozsudku uvedené v jeho bode 182, v ktorom Všeobecný súd v súvislosti s opatrením zverejnenia dospel k záveru, že nič neumožňuje domnievať sa, že toto opatrenie porušuje zásadu proporcionality len z dôvodu, že jeho cieľom bolo chrániť ten istý legitímny cieľ. Toto posúdenie nie je odôvodnené a skutočnosť, že tak sankcia vylúčenia, ako aj opatrenie zverejnenia môžu sledovať ten istý všeobecný legitímny cieľ neznamená, že opatrenie zverejnenia je automaticky v súlade so zásadou proporcionality.

26 Na druhej strane Vialto tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, pokiaľ ide o identifikáciu skutočností, ktoré osobitne odôvodňujú sankciu vylúčenia a opatrenie zverejnenia. Všeobecný súd predovšetkým v bode 175 napadnutého rozsudku pripustil, že sporné rozhodnutie striktne nerozlišovalo medzi skutočnosťami odôvodňujúcimi sankciu vylúčenia a skutočnosťami odôvodňujúcimi opatrenie zverejnenia, predtým, ako dospel k záveru, že to nevyhnutne nevedie k zámene medzi dvoma odôvodneniami, ktoré odôvodňujú tieto opatrenia, čo by mohlo porušiť zásadu proporcionality. Z odôvodnení 77 a 80 sporného rozhodnutia však vyplýva, že obe odôvodnenia boli totožné. Súdne preskúmanie dodržania zásady proporcionality a požiadavky, ktorá je stanovená v článku 106 ods. 16 nariadenia č. 966/2012, robí nevyhnutnou identifikáciu odôvodnenia umožňujúceho okrem vylúčenia z postupov verejného obstarávania odôvodniť prijatie dodatočného opatrenia zverejnenia.

27 Komisia navrhuje, aby bol prvý odvolací dôvod zamietnutý ako zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

28 Po prvé treba pripomenúť, že podľa článku 106 ods. 16 nariadenia č. 966/2012, ak sa ukáže, že je potrebné posilniť odrádzajúci účinok vylúčenia a/alebo peňažnej sankcie, Komisia s výhradou rozhodnutia verejného obstarávateľa na svojej internetovej stránke zverejní informácie súvisiace s vylúčením, respektíve s peňažnou sankciou.

29 Treba konštatovať, že zo znenia tohto ustanovenia jasne vyplýva, že sankcia vylúčenia a opatrenie zverejnenia sú dve odlišné opatrenia a že Komisia môže prijať opatrenie zverejnenia, ak to považuje za potrebné na posilnenie odrádzajúceho účinku sankcie vylúčenia hospodárskeho subjektu z účasti na postupoch verejného obstarávania.

30 Tento výklad potvrdzuje odôvodnenie 21 nariadenia 2015/1929, z ktorého v podstate vyplýva, že zámerom normotvorcu Únie bolo posilniť odrádzajúci účinok sankcie vylúčenia a peňažnej sankcie stanovením možnosti zverejniť informácie týkajúce sa vylúčenia, keďže takéto opatrenie môže prispieť k tomu, aby sa predmetné správanie neopakovalo.

31 Všeobecný súd teda v bode 171 napadnutého rozsudku v podstate správne konštatoval, že hoci tieto dve opatrenia nie sú rovnocenné, pokiaľ ide o ich účinky, keďže sankcia vylúčenia je v zásade trestná, zatiaľ čo opatrenie zverejnenia sleduje skôr cieľ odradenia a prevencie, naďalej sa dopĺňajú, pretože sú zamerané na ten istý cieľ, ktorým je priviesť všetky dotknuté osoby k tomu, aby upustili od prípadného porušenia pravidiel.

32 Po druhé, pokiaľ ide o výhradu založenú na neexistencii osobitného a odlišného odôvodnenia opatrenia zverejnenia vo vzťahu k odôvodneniu sankcie vylúčenia, treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia prislúchajúca inštitúciám podľa ustálenej judikatúry znamená, že v súlade s článkom 296 druhým odsekom ZFEÚ dotknutá inštitúcia jasne a jednoznačne uvedie úvahy, na ktorých je založený akt, ktorý prijíma, takým spôsobom, ktorý umožní jednak dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia, aby mohli uplatniť svoje práva, a jednak umožní súdu vykonať svoje preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. marca 2017, Viasat Broadcasting UK/Komisia, C-660/15 P, EU:C:2017:178, bod 43 a citovanú judikatúru).

33 Ako Všeobecný súd správne pripomenul v bode 64 napadnutého rozsudku, odôvodnenie nemusí byť nevyhnutne vyčerpávajúce, pokiaľ je dostatočné, čo platí v prípade, ak dotknutá inštitúcia uvedie skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 96, ako aj z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169).

34 V prejednávanej veci z odôvodnenia 80 sporného rozhodnutia vyplýva, že zverejnenie bolo odôvodnené skutočnosťou, že Vialto zabránila OLAF-u viesť jeho vyšetrovanie a že toto závažné porušenie základných zmluvných povinností porušilo ochranu finančných záujmov Únie.

35 Ako Všeobecný súd uviedol v bode 175 napadnutého rozsudku, toto odôvodnenie jasne vysvetľuje, prečo sa opatrenie zverejnenia zdá byť odôvodnené. Všeobecný súd teda mohol oprávnene rozhodnúť, že skutočnosť, že sporné rozhodnutie presne nerozlišovalo skutočnosti odôvodňujúce sankciu vylúčenia od skutočností odôvodňujúcich opatrenie zverejnenia, sama osebe nepostačovala na to, aby sa dospelo k záveru, že došlo k zámene medzi dvoma odôvodneniami, ktoré odôvodňujú tieto opatrenia, čo by mohlo porušiť zásadu proporcionality.

36 Po tretie Vialto tiež tvrdí, že existuje rozpor medzi bodmi 175 a 173 napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd v tomto poslednom uvedenom bode spresnil, že opatrenie zverejnenia malo byť predmetom analýzy primeranosti, ktorá je nezávislá od analýzy vykonanej v súvislosti so sankciou vylúčenia, aj keď skutkové okolnosti, ktoré viedli k týmto dvom opatreniam, mohli byť spoločné a súčasne preskúmané.

37 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako to urobil Všeobecný súd v bode 172 napadnutého rozsudku, že článok 106 ods. 17 písm. b) nariadenia č. 966/2012 stanovuje, že „informácie uvedené v odseku 16 tohto článku sa nezverejnia… ak by zverejnenie spôsobilo dotknutému hospodárskemu subjektu neprimeranú škodu alebo ak by bolo inak neprimerané, a to na základe primeranosti kritérií [kritérií primeranosti – *neoficiálny preklad*] stanovených v odseku 3 tohto článku“.

38 Kritériá primeranosti uvedené v článku 106 ods. 3 tohto nariadenia sa pritom týkajú rozhodnutí o vylúčení a/alebo o peňažnej sankcii.

39 Z článku 106 ods. 17 písm. b) nariadenia č. 966/2012 teda nevyplýva, že analýza primeranosti opatrenia zverejnenia sa musí nevyhnutne týkať iných skutočností, než sú tie, ktoré boli zohľadnené na účely analýzy týkajúcej sa primeranosti sankcie vylúčenia. Toto ustanovenie naopak odkazuje na účely analýzy primeranosti opatrenia zverejnenia najmä na kritériá primeranosti, ktoré sa týkajú sankcie vylúčenia. Samotná skutočnosť, že sú to v podstate tie isté dôvody, ktoré sa uvádzajú na odôvodnenie oboch typov opatrení, teda sama osebe nepredstavuje porušenie zásady proporcionality, pokiaľ každé z týchto opatrení je, tak ako je to v prejednávanej veci, odôvodnené.

40 Po štvrté, pokiaľ ide o primeranosť opatrenia zverejnenia na dosiahnutie cieľa ochrany finančných záujmov Únie, treba uviesť, že článok 105a tohto nariadenia vo svojom odseku 1 stanovuje, že s cieľom chrániť finančné záujmy Únie Komisia zriadi a prevádzkuje systém včasného odhaľovania rizík a vylúčenia. Cieľom tohto systému je najmä uľahčiť vylúčenie hospodárskeho subjektu, ktorý sa nachádza v niektorej zo situácií vyžadujúcich vylúčenie, ktoré sú vymenované v článku 106 ods. 1 uvedeného nariadenia.

41 Je pravda, že zo znenia článku 105a nariadenia č. 966/2012 vyplýva, že cieľom sankcie vylúčenia je chrániť finančné záujmy Únie bez toho, aby toto ustanovenie odkazovalo na opatrenie zverejnenia ako opatrenie sledujúce rovnaký cieľ.

42 V takom prípade treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 31 tohto rozsudku, že tieto dva druhy opatrení sa navzájom dopĺňajú. Okrem toho a predovšetkým posilnenie odrádzajúceho účinku sankcie vylúčenia a peňažnej sankcie zverejnením informácií, ktoré sa týkajú vylúčenia, sleduje v konečnom dôsledku aj cieľ ochrany finančných záujmov Únie. Takéto opatrenie zverejnenia totiž v rozsahu, v akom smeruje k tomu, aby hospodárske subjekty neporušovali svoje povinnosti pri plnení zákaziek financovaných z rozpočtu Únie, zjavne prispieva k sledovaniu cieľa ochrany finančných záujmov Únie.

43 Všeobecný súd sa preto nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru o primeranosti opatrenia zverejnenia na dosiahnutie cieľa ochrany finančných záujmov Únie.

44 Po piate Vialto tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, pokiaľ ide o identifikáciu skutočností, ktoré samostatne odôvodňujú sankciu vylúčenia a opatrenie zverejnenia, keď v bode 175 napadnutého rozsudku uznal, že sporné rozhodnutie nerozlišovalo medzi

skutočnosťami odôvodňujúcimi sankciu vylúčenia na jednej strane a opatrením zverejnenia na druhej strane, aby dospel k záveru, že to nevyhnutne nevedie k zámene medzi dvoma odôvodneniami, ktoré odôvodňujú tieto opatrenia, čo by mohlo porušiť zásadu proporcionality.

45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z bodu 39 tohto rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd v bode 175 napadnutého rozsudku správne dospel k záveru, že skutočnosť, že sporné rozhodnutie presne nerozlišovalo medzi skutočnosťami odôvodňujúcimi vylúčenie a skutočnosťami odôvodňujúcimi zverejnenie, sama osebe nepostačuje na to, aby sa prijal záver, že došlo k zámene medzi dvoma odôvodneniami, ktoré odôvodňujú tieto opatrenia, čo by mohlo porušiť zásadu proporcionality.

46 V dôsledku toho, keďže výhrada založená na skreslení nemôže spochybniť dôvodnosť napadnutého rozsudku, treba konštatovať, že toto tvrdenie je neúčinné.

47 Zo všetkých týchto skutočností vyplýva, že prvý odvolací dôvod treba zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neúčinný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

48 Svojím druhým odvolacím dôvodom Vialto tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 183 až 186 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že neexistencia spresnenia, pokiaľ ide o neexistenciu konečného rozsudku alebo konečného správneho rozhodnutia, ktoré sa jej týka, pri zverejnení vylúčenia na internetovej stránke Komisie, bola v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 106 ods. 16 druhom pododseku nariadenia č. 966/2012.

49 Po prvé neuvedenie v tomto zverejnení zmienky, ktorá sa týka neexistencie konečného rozsudku alebo konečného správneho rozhodnutia, predstavuje porušenie podstatnej formálnej náležitosti. Ide totiž o jasnú a bezpodmienečnú požiadavku, ktorej cieľom je informovať tretie osoby a ktorej nedodržanie ich uvádza do omylu. Všeobecný súd sa tak nesprávne domnieval, že porušenie tejto formálnej náležitosti nemalo škodlivý účinok na právne a vecné postavenie spoločnosti Vialto.

50 Po druhé Vialto spochybňuje analogické uplatnenie rozsudku z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada (T-443/11, EU:T:2014:774, bod 98), v bode 183 napadnutého rozsudku, ktoré sa týka porušenia pravidla týkajúceho sa konzultácie s výborom.

51 Po tretie konštatovanie Všeobecného súdu v bode 185 napadnutého rozsudku, že opomenutie uvedené v bode 49 tohto rozsudku bolo Komisiou napravené 24. októbra 2018, by nemalo byť rozhodujúcim prvkom pri jeho posúdení týkajúcom sa existencie porušenia predmetného ustanovenia. Zákonnosť aktu Únie by sa mala preskúmať z hľadiska vecných a právnych skutočností existujúcich v čase jeho prijatia.

52 Komisia navrhuje, aby bol druhý odvolací dôvod zamietnutý ako zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

53 Článok 106 ods. 16 druhý pododsek nariadenia č. 966/2012 v podstate vyžaduje, aby zverejnenie týkajúce sa sankcie vylúčenia spresnilo, že vo vzťahu k dotknutému hospodárskemu subjektu neexistuje konečný rozsudok alebo konečné správne rozhodnutie. V takomto prípade musí byť táto informácia doplnená informáciami o prípadnom odvolaní, stave odvolania a jeho výsledku, ako aj každom revidovanom rozhodnutí verejného obstarávateľa.

54 Vialto tvrdí, že neuvedenie tejto zmienky predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí, ktoré má za následok narušenie jej právneho a vecného postavenia.

55 Podľa judikatúry Súdneho dvora nedodržanie procesných pravidiel týkajúcich sa prijatia aktu spôsobujúceho ujmu predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí, a pokiaľ súd Únie po preskúmaní dotknutého aktu konštatuje, že tento akt nebol riadne prijatý, prináleží mu vyvodiť dôsledky z porušenia podstatných formálnych náležitostí a v dôsledku toho zrušiť právny akt postihnutý takouto vadou (rozsudok z 20. septembra 2017, Tilly-Sabco/Komisia, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 115 a citovaná judikatúra).

56 V tejto súvislosti treba konštatovať, že neuvedenie zmienky vo zverejnení na internetovej stránke Komisie o tom, že Vialto nebola predmetom konečného rozsudku alebo konečného správneho rozhodnutia, nesúvisí s postupom prijatia rozhodnutia o zverejnení vylúčenia Komisiou, ale predstavuje skutočnosť, ktorá nastala po prijatí tohto rozhodnutia.

57 V prejednávanej veci nie je predmetom žaloby o neplatnosť opatrenie zverejnenia ako také, ale sporné rozhodnutie. Toto posledné uvedené rozhodnutie vo svojom článku 2 výslovne stanovuje, že zverejnenie musí uvádzať neexistenciu konečného rozsudku. Uvedené rozhodnutie teda nie je postihnuté žiadnou nezákonnosťou a pri prijímaní sporného rozhodnutia nedošlo k žiadnej chybe.

58 V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 184 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že toto neuvedenie zmienky nemožno považovať za poškodzujúce právne a vecné postavenie spoločnosti Vialto a že nepredstavuje porušenie podstatnej formálnej náležitosti. Neuvedenie tejto zmienky totiž nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia o zverejnení vylúčenia.

59 Pokiaľ ide o neskoršiu opravu opomenutia zo strany Komisie, z napadnutého rozsudku vyplýva, že dôvod uvedený v bode 185 napadnutého rozsudku, ktorý bol uvedený príslovkou „navyše“, má povahu doplnenia v porovnaní s konštatovaním uvedeným v bode 184 tohto rozsudku.

60 Výhradu založenú na existencii opravy po prijatí sporného rozhodnutia treba preto zamietnuť ako neúčinnú.

61 V dôsledku toho treba druhý odvolací dôvod zamietnuť ako čiastočne nedôvodný a čiastočne neúčinný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

62 Svojím tretím odvolacím dôvodom Vialto tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 194 až 196 napadnutého rozsudku konštatoval, že podmienka týkajúca sa protiprávnosti konania vytýkaného Komisii nebola splnená. Nesprávne právne posúdenia obsiahnuté v napadnutom rozsudku, ako sú uvedené v prvom a druhom odvolacom dôvode, preukazujú existenciu protiprávneho konania Komisie, čo by malo viesť k zrušeniu bodov 195 a 196 napadnutého rozsudku, ktorými bol zamietnutý návrh na náhradu škody.

63 Komisia navrhuje, aby bol tretí odvolací dôvod zamietnutý ako zjavne nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

64 Vzhľadom na to, že tretí odvolací dôvod by v každom prípade bolo možné vyhlásiť za dôvodný len v prípade, ak by bol prvý a druhý odvolací dôvod vyhlásený za dôvodný, čo nie je tento prípad, je potrebné zamietnuť tento tretí odvolací dôvod, a teda aj odvolanie v celom rozsahu.

O trovách

65 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.

66 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

67 Keďže Komisia navrhla zaviazať Vialto na náhradu trov konania a táto spoločnosť nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Vialto Consulting Kft. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

Podpisy